

*Förnyad kvalitetsarbetsbedömning
av Teaterhögskolan i Stockholm*

TEATERHÖGSKOLAN

Högskoleverkets rapportserie 2002:31 R

 HÖGSKOLEVERKET
National Agency for Higher Education

*Förnyad kvalitetsarbetsbedömning
av Teaterhögskolan i Stockholm*

Granskning och bedömning av lärosätenas kvalitetsarbete är nu inne på sin andra omgång, i vilken lärosätena får välja om bedömningen skall genomföras med eller utan platsbesök. Det övergripande syftet med granskningarna är att bidra till förbättring och utveckling av lärosätenas eget kvalitetsarbete. Denna andra bedömning är en uppföljning av den tidigare med inriktning på vilka resultat som kvalitetsarbetet har haft eller har på verksamheten i stort. Det står lärosätena och bedömarna fritt att ta upp ytterligare aspekter. De förslag och rekommendationer som ges i dessa avseenden ligger inom lärosätets ansvar att hantera på det sätt man önskar.

Högskoleverket • Birger Jarlgatan 43 • Box 7851, 103 99 Stockholm
tfn 08-563 085 00 • fax 08-563 085 50 • e-post hsv@hsv.se • www.hsv.se

Förnyad kvalitetsarbetsbedömning av Teaterhögskolan i Stockholm

Producerad av Högskoleverket i oktober 2002

Högskoleverkets rapportserie 2002:31 R

ISSN 1400-948X

Innehåll: Högskoleverket, utvärderingsavdelningen, **Albin Gaunt**

Grafisk form: Högskoleverkets informationsavdelning

Tryck: Högskoleverkets vaktmästeri, Stockholm, oktober 2002

TRYCKT PÅ MILJÖMÄRKT PAPPER

Innehållsförteckning

Sammanfattning	5
Bedömargruppens förord	7
Inledning	9
Rapportens uppläggning	9
Bedömargruppens sammansättning	9
Bedömargruppens utgångspunkter	9
Bedömningsprocessen	11
Teaterhögskolan i Stockholm – en presentation	11
Teaterhögskolans självvärdering	12
Kvalitetsarbetet på Teaterhögskolan	15
Organisation och ledning	16
Anställda	19
Lärare	19
T/A-personal	20
Studentinflytande	20
Verksamheten	23
Antagningen	23
Utvärdering/examination	24
Utvärdering	25
Konstnärligt utvecklingsarbete	26
Omvärldskontakter	27
Teori /praktik	28
Jämställdhet	29
Ekonomi	29
Infrastruktur	29
Samlade rekommendationer	31
Bilaga 1	35
Program för bedömargruppens besök vid Teaterhögskolan i Stockholm 7–8 mars 2002	35
Bilaga 2	37
Material och bedömningsunderlag	37

Sammanfattning

Teaterhögskolan i Stockholm är ett litet lärosäte med täta och informella kontakter mellan lärare och studenter. Den har två fyraåriga utbildningar, skådespelarprogrammet och mimprogrammet. Till det förra antas varje år omkring tio studenter och till det senare antas ett tiotal studenter vart fjärde år.

Vid årsskiftet 2001/02 bytte Teaterhögskolan ledning. En ny rektor utsågs och en chef för pedagogisk utveckling tillsattes. Den nya ledningen avser att fokusera kvalitetsarbetet tydligare än tidigare. Kvalitetsarbetet har ännu inte genomsyrat verksamheten och är fortfarande beroende av engagemanget hos några anställda. Bedömargruppens uppfattning är att den nya ledningen för Teaterhögskolan hyser stor vilja till förändring och utveckling av högskolans verksamhet och arbetsformer. Att man utarbetat ett nytt kvalitetsutvecklingsprogram, anställt en pedagogisk utvecklingschef och genomgripande reformerat mimutbildningen är utslag av denna vilja.

Men det finns ändå svårigheter med kvalitetsarbetet. Några problem är man i färd med att rätta till, andra är mer svårbemästrade.

En besvärande brist i Teaterhögskolans kvalitetsarbete är avsaknaden av rutiner för utvärdering och dokumentation. Bedömargruppen rekommenderar därför högskolan att skapa system för kursvärderingar, och att fortsätta det påbörjade arbetet med att dokumentera antagningsprocess och undervisningsmetoder.

Ett annat problemområde förefaller vara avhängigt Teaterhögskolans uppfattning om den egna verksamheten som speciell och särpräglad. Bedömargruppen tycker sig finna tendenser till isolationism, att man avstår från att hämta inspiration till vidareutveckling från andra utbildningsformer och institutioner, nationellt och internationellt.

Bedömargruppen har särskilt beaktat att Teaterhögskolan är en konstnärlig högskola, som arbetar i en mästare-lärlingtradition och som ger en i huvudsak praktisk utbildning men med växande teoretiska inslag.

Att knyta samman teori och praktik på ett för teaterkonsten och teaterpedagogiken fruktbart sätt är den utmaning Teaterhögskolan står inför, dvs. att upplåta större utrymme åt reflexion och teoretiska perspektiv utan att äventyra den praktiska utövningen.

Bedömargruppens förord

Högskoleverket har anförtrott oss uppdraget att bedöma kvalitetsarbetet på Teaterhögskolan i Stockholm. Vi genomför uppdraget enligt formeln ”granska för att främja” och i medvetande om att granskningen sker dels på initiativ uppifrån, dels på kollegial basis. Vi är också medvetna om svårigheten att rättvist värdera en så komplicerad företeelse som ett lärosäte. Att det här är fråga om ett lärosäte som handhar konstnärlig utbildning gör inte uppdraget mindre vanskligt. Bedömningen baseras på Teaterhögskolans självvärdering med bilagor och på de inblickar i högskolans arbete som vi har fått vid ett två dagars platsbesök.

En extern bedömning innebär en inte försumbar arbetsbelastning för den utvärderade högskolan. Vår ambition har varit att göra så litet intrång i verksamheten som möjligt och att utifrån det material som tillställts oss engagerat, respektfullt och rättvist värdera Teaterhögskolan i Stockholm.

Vi vill tacka Teaterhögskolans anställda och studenter för ett generöst mottagande under platsbesöket och en öppen attityd till granskningen. Uppdraget har därför varit synnerligen givande för oss – vi hoppas att resultatet av granskningen kommer att vara till nytta för Teaterhögskolan.

Kerstin Dahlbäck
Susann Johansson
Ingela Josefson
Sverre Rødahl

Inledning

Rapportens uppläggning

I rapportens första del, "Inledning", redovisas bedömarens sammansättning, de utgångspunkter och kriterier som kommit till användning vid bedömningen och hur bedömningsprocessen gått till. Efter en kort presentation av Teaterhögskolan kommenteras dess självvärdering. Rapportens andra och tyngst vägande del, "Kvalitetsarbetet på Teaterhögskolan", inleds med avsnitt om högskolans organisation och ledning, varefter frågor som gäller personalkategorierna lärare och TA-anställda samt studenterna och studentinflytandet tas upp. Verksamheten granskas i avsnitt om antagning, examination, konstnärligt utvecklingsarbete och högskolans avvägning mellan teori och praktik. Avslutningsvis diskuteras högskolans ekonomiska situation, jämställdhetsarbetet och dess infrastruktur.

Deskriptiva passager varvas med värderande kommentarer. Efter varje avsnitt redovisas slutsatser och åtgärdsförslag, vilka också ges samlade i rapportens tredje del, "Slutsatser och åtgärdsförslag".

Bedömarens sammansättning

Den av Högskoleverket utsedda externa bedömarens granskning av Teaterhögskolans i Stockholm (härefter Teaterhögskolan) kvalitetsarbete har bestått av Kerstin Dahlbäck, Stockholms universitet, (ordförande), Ingela Josefson, Södertörns högskola, Sverre Rødahl, Teater & Dans i Norden och Susann Johansson, Lunds universitet. Albin Gaunt har varit Högskoleverkets kontaktperson och gruppens sekreterare.

Bedömarens utgångspunkter

Granskningen av Teaterhögskolans kvalitetsarbete har skett i enlighet med Högskoleverkets anvisningar (*Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor*, Högskoleverkets rapportserie 1995:I R, *Handledning för bedömare av kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor*, Högskoleverkets rapportserie 1995:I R, bilaga, och *Fortsatt granskning av kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor*, Högskoleverkets rapportserie 1998:21 R).

Det innebär att bedömningen utgår från Teaterhögskolans "speciella situation och förutsättningar", att bedömningen gäller "kvalitetsarbete och kvalitetsutveckling" och att granskningen sker med syftet "granska för att främja" och med "det goda lärosätet" som mål.

Bedömningen bygger på Teaterhögskolans självvärdering, som varit ”grundläggande som underlag för bedömningsprocessen”, kompletterad med ett antal skriftliga dokument (se bilaga 1) och ett två dagars platsbesök.

Under utvärderingsprocessen har Teaterhögskolan bytt ledning. En ny rektor har utsetts och en chef för pedagogisk utveckling tillsatts. Den nya ledningen avser att fokusera kvalitetsarbetet tydligare än tidigare. Teaterhögskolans kvalitetsarbete tycks i självvärderingen vara nyligen påbörjat och bedömargruppen har därför i samråd med HSV beslutat att granskningen för perioden 1997–1999 utsträckts till att gälla fram till utgången av 2001.

Bedömargruppen har vidare särskilt beaktat att Teaterhögskolan är en konstnärlig högskola och vill något diskutera hur detta skall uppfattas.

År 1977 trädde en högskolereform i kraft som innebar att tidigare praktiskt inriktade utbildningar som de konstnärliga utbildningarna och till exempel sjuksköterske- och förskollärarytbildningarna lades över på högskolan (SFS 1977:218). Enligt dåvarande högskolelag skall utbildningen inom högskolan vila på vetenskaplig grund. Det är ett av skälen till att de sistnämnda utbildningarna akademiserades på den praktiska kunskapens bekostnad. Högskolereformen 1993 andas en insikt om de problem som uppstått när dessa utbildningar knöts till den akademiska världen (SFS 1992/93:1). Kravet på den vetenskapliga grunden i utbildningen har utökats till att omfatta inte bara vetenskaplig utan också konstnärlig grund och inte minst beprövad erfarenhet. Vad innebär konstnärlig grund? Och vad är beprövad erfarenhet? Detta har sällan diskuterats i de utvärderingar av olika utbildningar som Högskoleverket ansvarar för; först nu har verket tagit upp dessa frågor till kritisk prövning. (*Sju inlägg om högskolemässighet. Ribban på rätt nivå?* Högskoleverket 2001.)

Det är således inte förvånande att Teaterhögskolan har haft problem med att på ett för teaterkonsten och teaterpedagogiken fruktbart sätt knyta teori och praktik samman. Av tradition är utbildningen inriktad mot praktiskt handlande. Detta märks också i det faktum att både personal och studenter talar om högskolan som skola och studenterna som eleverna. Kan teoretiska studier bidra till att höja kvaliteten i högskolans verksamhet? Det vore inte önskvärt att de leder till en akademisering av skådespelar- och mimutbildningen på bekostnad av den praktiska utövningen. Däremot kan insikter hämtade från praktiska kunskapstraditioner ge värdefulla bidrag till kunskapsutveckling. I sådan teoribildning är reflektion och berättelse centrala begrepp.

Teaterhögskolans ledning har medvetet valt att låta utbildningen bygga på den mästare-lärlingstradition, som i högsta grad är levande på högskolan. Bedömargruppen accepterar detta val och vill peka på några av valets konsekvenser. Utbildningsmodellen bygger på ett nära och förtroendefullt förhållande mellan lärare och studenter och att kunskap överförs i det praktiska arbetet. Detta förefaller vara både effektivt och nödvändigt i en högskola av det aktuella slaget.

Delar av det kunnande som förmedlas i ett mästar-lärlingsskap är en kunskap som visas i handling, men som svårigen går att uttrycka i ett exakt språk. Ibland har detta kunnande kallats tyst kunskap. Benämningen tyst innebär inte att det är omöjligt att få fatt i kunskapen, men att den kräver andra uttrycksformer än de strikt vetenskapliga – det är genom berättelser och genom handling som den kan visas för studenten. Begreppet tyst kunskap har ibland använts som argument för att det här rör sig om ett kunnande som måste få leva sitt eget liv, fritt från kritisk prövning. Ett sådant synsätt tar bedömargruppen avstånd från – konstnärliga utbildningar liksom alla andra utbildningar höjer kvaliteten i sin verksamhet genom att låta praktik och teori komma varandra till mötes. Det gäller emellertid att finna teoretiska perspektiv som har relevans för den konstnärliga praxis som det handlar om. Här kan inspiration hämtas från internationella miljöer.

Bedömningsprocessen

Bedömningsprocessen inleddes med ett förberedande möte i november 2001 mellan bedömargruppens ordförande och sekreterare, Teaterhögskolans prorektor, som från den 1 januari 2002 tillträdde som rektor, samt de två huvudansvariga för självvärderingen. En tidsplan för det kommande utvärderingsarbetet lades upp. Teaterhögskolans självvärdering översändes till bedömargruppen i december 2001. På bedömargruppens efterfrågan gjordes en komplettering i januari 2002. Vid ett två dagars platsbesök i mars intervjuade bedömargruppen studenter från samtliga fyra årskurser i skådespelarutbildningen, lärare, teknisk och administrativ personal, Teaterhögskolans ledningsgrupp och styrelse. Bedömargruppen fick också övervara två undervisningspass. Programmet för besöket finns i bilaga 1.

Teaterhögskolan i Stockholm – en presentation

Skådespelarutbildningen var länge – såväl i Sverige som på andra håll – i huvudsak förlagd till enskilda teatrar och scener. Teaterhögskolan i Stockholm har rötter i den elevskola som etablerades i slutet på 1700-talet vid de kungliga teatrarna i Stockholm. Inte förrän 1964, då Statens scenskola i Stockholm inrättades, frigjordes skådespelarutbildningen från Kungliga Dramatiska Teatern. Drygt tio år senare fick scenskolan högskolestatus och blev Teaterhögskolan i Stockholm.

I dag finns skådespelarutbildning vid fyra högskolor i Sverige, Teaterhögskolan i Stockholm, Högskolan för teater, opera och musikal vid Göteborgs universitet, Teaterhögskolan i Malmö vid Lunds universitet och Teaterhögskolan vid Luleå tekniska universitet.

Teaterhögskolan i Stockholm är belägen på Södermalm i det huskomplex som tidigare var Katarina realskola. Högskolan har två program, skådespe-

larprogrammet och mimprogrammet. Till dessa kommer fortbildning av redan verksamma scenkonstnärer samt konstnärligt utvecklingsarbete. Till skådespelarutbildningen, som är fyraårig, antas varje år omkring tio studenter och till mimutbildningen, som flyttades från Danshögskolan 1993, antas ett tiotal studenter vart fjärde år. Sammantaget och med fortbildningskurserna inkluderade uppgår antalet studenter till omkring 70. Teaterhögskolan är således ett litet lärosäte med täta och informella kontakter mellan lärare och studenter.

Teaterhögskolans självvärdering

Högskoleverket använder två olika utvärderingstyper, kvalitetsarbetsbedömningar och ämnes- och programutvärderingar. Dessa genomförs med hjälp av två skilda manualer för självvärdering. Teaterhögskolan har genom ett missförstånd använt den mall som är avsedd för ämnes- och programutvärderingar. Denna anger ett delvis annat innehåll och syfte. Teaterhögskolans "Självvärdering 2001" fokuserar i enlighet med detta på kvaliteten i utbildningen snarare än på de arbetsprocesser som borde ha ställts i centrum. Bedömgargruppen diskuterade om Teaterhögskolan skulle ombedas att ta fram en ny självvärdering enligt rätt mall men beslutade att granskningen kunde ske utifrån den föreliggande självvärderingen, kompletterad med vissa uppgifter gällande bland annat ledningsstruktur, självvärderingens genomförande och kvalitetsarbetets organisation.

Teaterhögskolans självvärdering har skrivits av högskolans ledning även om utkast har diskuterats i utbildningsnämnden och i högskolestyrelsen, som godkänt det slutgiltiga dokumentet. Därigenom är dokumentet formellt förankrat inom alla delar av högskolan. En viss tveksamhet angående självvärderingens förankring i organisationen kvarstår dock (jfr Komplettering av självvärdering s.1).

Självvärderingen inleds med vad som kan kallas för en programförklaring: medan "den akademiska högskolan fokuserar 'de teoretiska kunskaperna'" sätter Teaterhögskolan "praktiken i centrum" och föredrar den kunskap som "är mer intresserad av bra resultat och ändamålsenlighet än vetenskapligt korrekta beskrivningar" (s. 3). Och i motsats till universiteten som "bedriver utbildning för alla intresserade av ett ämne", arbetar Teaterhögskolan "med de studenter som har de bästa förkunskaperna, är mest talangfulla och har den högsta motivationen". Teaterhögskolan är, konkluderar man, "en elitskola" (s. 4). Förutom att beskrivningen inte är invändningsfri är den självbild Teaterhögskolan levererar tveksam till innehåll och verkan. Att man vill slå vakt om sin egenart är förståeligt och positivt. Men det finns tendenser till isolationism i Teaterhögskolans verksamhet – vi ger exempel på detta längre fram i rapporten – som vi uppfattar som avhängiga självbilden och som vi vill göra högskolan uppmärksam på.

Självvärderingen är i hög grad deskriptiv, och en mer analytisk ansats hade varit önskvärd. Beskrivningarna gäller dels hur verksamheten bedrivits under senare år, dels hur man tänker sig den i framtiden. De framtida planerna blir i mycket en redogörelse för vällovlige ambitioner och önskningar. Mycket av detta kommer förmodligen att infrias att döma av den entusiasm och energi som ledningen uppvisar.

Kvalitetsarbetet på Teaterhögskolan

Bedömargruppens uppfattning är att ledningen för Teaterhögskolan hyser stor vilja till förändring och utveckling av högskolans verksamhet och arbetsformer. Kvalitetsarbetet har intensifierats: att man utarbetat ett nytt kvalitetsutvecklingsprogram, anställt en pedagogisk utvecklingschef och genomgripande reformerat utbildningen är utslag av detta.

Men givetvis är kvalitetsarbetet inte utan problem, och ett par av dessa skall redovisas i föreliggande granskning. Några av dem är man i färd med att rätta till, andra är mer svårbemästrade. De senare förefaller – det är bedömargruppens uppfattning – vara avhängiga av Teaterhögskolans självbild (jfr s. 8).

Kvalitetsarbetet har, att döma av granskat material, ännu inte genomsyrat verksamheten och är fortfarande beroende av engagemanget hos några anställda. Till en del beror detta på att Teaterhögskolan inte tyckt sig ha – och kanske inte har – samma behov av formaliserade processer som på ett större lärosäte. Bedömargruppen hälsar dock med tillfredsställelse den nya ledningens försäkran om att den skall prioritera och formalisera kvalitetsarbetet.

Ett problem i högskolans kvalitetsarbete och därmed också för bedömargruppens värdering är avsaknaden av formulerade kvalitetskriterier för verksamheten. Detta har att göra med högskolans tveksamhet att värdera skådespelarprestationer över huvud taget. I självvärderingen ställs frågan om alla skådespelarprestationer är goda.

I teorin ... ja – i alla fall så länge skådespelaren kommunicerar med någon del av publiken. I praktiken skapas det dock en ”kultur” i kulturen, där vissa prestationer och vissa konstverk uppfattas som mer framstående än andra. Men detta görs alltid med reservationer och förbehåll. Respekten och intresset för det annorlunda, det nya och det avvikande är en självklar del av kulturen. (s. 5)

Det fortsatta resonemanget visar att Teaterhögskolan uppmärksammat problemet utan att ha tagit ställning i frågan:

För många kan denna öppenhet för mångfald komma i konflikt med en idé om kvalitet som arbetar med uttalade kvalitetskriterier. Att över huvud taget försöka formulera allmänna kvalitetskriterier upplevs av många inom den yrkesverksamma teatern som en omöjlighet och något som är främmande för kulturens värld. (s. 5)

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- söka formulera kvalitetskriterier för konstnärlig utbildning
- fortsätta diskussionen om kvalitetskriterier i forum med representanter för konstnärliga utbildningar inom och utom landet.

Organisation och ledning

Teaterhögskolan är en mindre (ca 35 anställda räknat i personår) och hierarkiskt uppbyggd organisation. Högskolestyrelsen sammanträder en gång i månaden. I den tidigare bedömningen noterade bedömargruppen vissa meningsskiljaktigheter mellan styrelsen och högskolans ledning. Dessa förefaller nu ha minskat. Styrelsen tycks vara medveten om att den inte bör ha alltför stort inflytande på den dagliga verksamheten.

Ledningsgruppen utgörs av rektor, studierektor, administrativ chef och pedagogisk utvecklingschef. En förändring i ledningen skedde vid årsskiftet 2001/2002, då den förre rektorn efterträddes av den dåvarande prorektorn. Ungefär samtidigt gick en person i högskolans administrativa ledning i pension, en person i den administrativa personalen avslutade sin visstidsanställning och en anställning som chef för kvalitet och pedagogisk utveckling inrättades och tillsattes. I ledningen sitter också en studierektor och en administrativ chef. En prorektor skall tillsättas. Tidigare har både rektor och prorektor varit aktiva scenframställningslärare samtidigt som de haft sina ledningsuppdrag. Enligt rektor skall detta gälla även i fortsättningen. Ledningsgruppen har en stark ställning och är påtagligt drivande också i kvalitetsarbetet.

Den aviserade nämnden för konstnärligt utvecklingsarbete, som kommer att vara en sammanslagning av utbildningsnämnden och den konstnärliga utvecklingsnämnden (KU-nämnden), kan bli av stor betydelse; i denna möts representanter för studenter och lärare. Rektor deltar aktivt i alla högskolans organ. Det finns stort förtroende för och fästs stora förväntningar vid den nya rektorn och vid ledningen överhuvudtaget. Bedömargruppen vill dock peka på risken att verksamheten i alltför hög grad blir beroende av några få dynamiska personer och att dessa tar på sig en alltför stor arbetsbörda. En tydlig ansvarsfördelning och dokumenterade rutiner för kvalitetsarbetet och verksamhetens utveckling minskar denna risk.

Såvitt bedömargruppen har uppfattat föreligger en skillnad mellan organisationen av de två utbildningsprogrammen. Skådespelarprogrammet har rektor som högste konstnärlig och pedagogisk ledare medan huvudläraren i mim har motsvarande funktion på mimprogrammet. Detta kan lätt leda till att skådespelarutbildningen får en högre status och en större betydelse för högskolans dagliga liv. Detta kommer också fram i självvärderingens behandling av programmen.

På högskolan anordnas vid behov informationsmöten för studenter och personal. Vid dessa möten förmedlas dock information till främst studenterna. Några anställda påpekade behovet av mer information till andra grupper. Formella organ såsom utbildningsnämnden finns för diskussioner inom och mellan de skilda personalkategorierna, men man efterlyste forum för informella möten mellan dessa.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- påskynda tillsättandet av prorektor
- bättre klargöra och dokumentera ansvarsfördelningen inom ledningsgruppen och mellan ledningsgrupp och övriga beslutande organ
- se över implementeringen och spridningen av kvalitetsarbetet inom organisationen
- uppmuntra dialogen mellan skilda personalkategorier på högskolan
- inrätta återkommande personalmöten för information.

Anställda

Lärare

Vid Teaterhögskolan finns 16 tillsvidareanställda lärare och ett 50-tal korttidsförordnade. För en stor del av undervisningen svarar således lärare som har sin huvudsakliga verksamhet utanför högskolan. Detta har både för- och nackdelar.

Till fördelarna får räknas att studenterna får kontakt med yrkesverksamma scenkonstnärer och andra experter tillhörande den arbetsmarknad de skall uttill. Till nackdelarna, som blir särskilt påtagliga inom huvudämnet scenframställning, hör att de korttidsförordnade lärarna inte är tillräckligt involverade i utvecklingen av utbildningen. Högskolan har därför valt att ge utbildningen en mycket flexibel ram inom vilken de korttidsförordnade lärarna verkar, vilket äventyrar kontinuiteten i utbildningen och försvårar samarbetet mellan lärarna. För att lösa problemen avser ledningen att halvtidsanställa lärare under längre perioder, liksom att anställa två professorer på halvtid. Varje årskull ska också få en huvudansvarig lärare. Teaterhögskolan är således införstådd med problemen och är i färd med att åtgärda dem.

Det är dock bedömargruppens mening att upprättandet av kursplaner eller motsvarande, vilka nu saknas, är en nödvändighet för att ge kontinuitet i utbildningen.

För att stärka lärarnas pedagogiska kompetens har högskolan nyligen anställt en pedagogisk utvecklingschef. Denne skall bland annat ansvara för ett pedagogiskt seminarium under två år för pedagogisk fortbildning av samtliga lärare. Ett annat viktigt pedagogiskt utvecklingsarbete som redan initierats är dokumenteringen av utvalda pedagogers undervisningsmetoder.

Den tekniska personalen vid högskolan har hand om bland annat scenografi, kostym, ljus och ljud. I samband med de olika scenframställningsblocken undervisar de studenterna i handhavandet av rekvisita, kostymer och andra scentekniska element. Denna undervisning är emellertid inte formaliserad och den tekniska personalen betraktas inte som lärare på högskolan. De var också bekymrade över att skådepelarestudenterna ibland betraktar dem som servicepersoner. I takt med ökade krav på teknisk skicklighet och kunskap hos både skådespelare och tekniker är det viktigt att studenterna får förståelse för samtliga komponenter som ingår i en teaterföreställning.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- upprätta kursplaner vilka – förutom att utgöra ett kontrakt mellan högskolan och dess studenter – säkrar kontinuiteten i undervisningen
- utsträcka den planerade pedagogiska utvecklingen och fortbildningen av lärare efter den första tvåårsperioden

- fortsätta att dokumentera undervisningsmetoder av särskilt pedagogiskt värde
- överväga om man kan göra den informella handledningen inom de scen-tekniska ämnesområdena till formella delar av utbildningen och därigenom främja studenternas insikt i alla komponenter som ingår i arbetet med en föreställning.

T/A-personal

Den tekniska och administrativa personalen vid Teaterhögskolan var vid den förra kvalitetsarbetsbedömningen inte fullt nöjd med högskolans personalpolicy. Teaterhögskolan rekommenderades därför att se över mötes-, planerings- och informationsrutinerna. För den tekniska personalen har betydande förbättringar genomförts, medan en del problem fortfarande kvarstår för den administrativa personalen. Den tekniska och administrativa personalen påpekade både detta vid bedömargruppens besök 1998 och 2002. Den tekniska personalen ville också bli involverade i planeringen av slutproduktioner i högre grad än nu eftersom dessa är personalens största enskilda arbetsuppgifter.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- se över rutinerna för att informera och diskutera med den administrativa personalen.

Studentinflytande

Teaterhögskolan präglas av att kontakterna mellan de få studenterna och lärare och ledning är nära och ibland intensiva. Studenterna för fram sina åsikter till lärarna och ledningen vid lunchbordet eller direkt i undervisningsrummen. Men studenterna har också stor representation i samtliga beslutande organ genom studentkåren. Det är inte klart hur stort inflytande studenterna har på verksamheten i realiteten. Enligt både ledning och studenter är många studenter på skådespelarutbildningen tveksamma till att engagera sig i kårarbetet eftersom studierna tenderar att ta all tid. Detta bekräftades också av de studenter som bedömargruppen träffade vid vårt besök. Studenterna sade att de var nöjda med utbildningen och att de därför inte kände ett stort behov av att engagera sig. Förhållandet är inte ovanligt i synnerhet i mindre undervisningsmiljöer.

Inom mimoprogrammet har enligt högskolledningen ett viktigt förändringsarbete drivits av studenterna under de senaste åren. Det har lett till att en ny undervisningsplan har skrivits baserad på den förra kullens åsikter och inverkan. Under den senaste utbildningsomgången i mimoprogrammet genomfördes utbildningen till stor del utan utbildningsplan och i samråd med

studenterna. Det är erfarenheterna från detta som nu dokumenterats och som har utmynnat i den nya utbildningsplanen. Detta är ett exempel på konkret studentinflytande.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- finna klarare former för att förena det informella studentinflytandet med det formella.

Verksamheten

Vid Teaterhögskolan domineras verksamheten av skådespelarprogrammet. Mimprogrammet och även den viktiga fortbildning som bedrivs vid Teaterhögskolan hamnar ofta i skuggan. Bedömargruppen har valt att behandla skådespelarutbildningen, mimutbildningen och fortbildningen som en helhet och särskiljer dem bara där så behövs. Vid platsbesöket träffade bedömargruppen endast en lärare för mimprogrammet och inte någon student eftersom den senaste årskullen tagit examen och de nya studenterna inte antagits ännu. Det är därför svårt att med den säkerhet som autopsin ger uttala sig om mimutbildningen. Vi kan konstatera att mimutbildningen fortfarande har en undanskymd ställning på Teaterhögskolan.

Antagningen

Antagningen till Teaterhögskolans utbildningar avgör på vilken nivå utbildningen kan läggas och därmed kvaliteten i utbildningen. Med sällning i flera omgångar antas de studenter som bedöms ha både talang och förmåga att tillgodogöra sig utbildningen. Teaterhögskolans ledning har stor tilltro till sitt antagningssystem och hävdar att man antar de allra bästa studenterna. Drygt 700 studenter söker till skådespelarprogrammet. Antalet sökande har nedbringats från tidigare ca 1 100 under tidigare år, vilket är resultatet av en medveten policy från Teaterhögskolan för att få ned antalet oseriösa ansökningar. Antagningsproceduren består av fyra provomgångar under sammanlagt 30 dagar.

Efter de tre första provomgångarna återstår ett tjugotal sökande, som får undervisning med juryn och av lärare under en vecka. Omkring tio av dessa antas. Utslagningen är således hög, och det är ovanligt att studenter antas den första gången som de söker.

Bedömningen av de sökande görs av en jury, som består av 5–8 aktiva skådespelare, regissörer eller verksamma scenframställningslärare vid Teaterhögskolan. Man arbetar intuitivt och på erfarenhetsbasis och inte med fastställda kriterier. Någon dokumentation av antagningsprocessen sker heller inte. Det är bedömargruppens mening att högskolan bör uppställa skriftliga bedömningskriterier för antagningen för att stärka rättssäkerheten i antagningsförfarandet. Dokumenterade bedömningsgrunder ökar också juryns medvetenhet och kan bilda underlag för den antagna studentens vidare studier på högskolan.

Högskolan uppskattar att en hel årsarbetstid läggs ned för att genomföra proven. Vid den förra kvalitetsarbetsbedömningen rekommenderades Teaterhögskolan att se över antagningsprocessen för att reducera tiden och kostnaderna, i synnerhet för initialskedet. Bedömargruppen kan konstatera att

så också skett. Fortfarande är dock antagningsprocessen omfattande, vilket förmodligen är nödvändigt med tanke på att de studenter som antas förväntas nå examen.

Olika sammansättningar av juryn har prövats som led i kvalitetsutvecklingsarbetet. Juryn representerar, så som den nu är sammansatt, både kontinuitet och förnyelse. Vissa medlemmar sitter där någon gång, andra har varit med om åtskilliga antagningar. Tekniklärarna har ingen representant i juryn och kan bara marginellt påverka vilka studenter som antas. Deras inflytande har emellertid blivit större under senare år. Vid bedömningen 1998 rekommenderades Teaterhögskolan att överväga att låta en student delta i juryn. Idén har inte vunnit anklång hos Teaterhögskolan:

Vår erfarenhet från studenternas deltagande i juryarbetet har inte varit så positiva eftersom det alltför ofta händer att studenten i juryn har vänskapsband eller någon annan relation till de sökande. (Självvärderingen s.20)

Detta är en fråga som kräver en kontinuerlig dialog inom högskolan, i synnerhet med tanke på högskoleförordningens krav.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- med hänvisning till högskoleförordningens formuleringar om studentinflytande fortsätta att se över juryns sammansättning
- upprätta kriterier för antagningen och delge presumtiva sökande dessa
- delge de antagna studenterna bedömningen och dokumentera denna
- beakta tekniklärarnas synpunkter vid antagningen av studenter och i den fortsatta utbildningen.

Utvärdering/examination

Teaterhögskolan skiljer mellan två sorters utvärdering, nämligen den av studenternas arbete och den av kurser och lärarnas undervisning. Det första slaget av utvärdering kan sägas motsvara examination vid andra typer av högskolor.

Utvärderingen eller examinationen av studenterna sker dels enskilt en gång om året tillsammans med lärarna, dels informellt i samband med uppspel efter varje scenframställningsblock om 8–10 veckor. Uppspelen sker inför högskolans lärare och studenter. Därmed följer hela lärarkollegiet alla studenters utveckling och har möjligheter att stödja dem individuellt. Efter uppspelet sker en utvärdering i grupp som innebär att läraren talar med studenterna om deras arbete under det senaste scenframställningsblocket.

Redan vid den förra kvalitetsarbetsgranskningen förde studenterna fram önskemål om tätare utvärderingar. Också i denna bedömningsomgång gav studenterna uttryck för en önskan om tydligare och mer systematiska kom-

mentarer från lärarna. Å andra sidan underströk lärarna på skådespelarutbildningen att studenterna måste lära sig att utvärdera sig själva och därmed utvecklas på egen hand. Det är således ett medvetet val från högskolans sida att inte ge studenterna alltför tät feedback. Frågan är dock om studenterna får den tid och de verktyg som krävs för att göra en meningsfull självvärdering. I det material som bedömargruppen haft tillgång till är det svårt att få en klar uppfattning av rutiner och upplägg för utvärdering/examination och självvärdering.

Teaterhögskolan har – som tidigare påpekats – inga kursplaner och saknar därmed tydliga målsättningar för vad studenterna ska uppnå med varje scenframställningsblock. Det gör det svårt att bedöma om studenterna uppnått vad man avsett. Avsaknaden av tydliga etappmål gör det svårt att avvisa antagna studenter som inte svarar mot kraven för utbildningen.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- överväga om studenterna bör ges mer tid för reflexion och fördjupning genom självstudier, vilket bland annat kan innebära att antalet undervisningstimmar bör reduceras
- ge tydliga beskrivningar av varje scenframställningsblock, med klart angivna målsättningar, som möjliggör utvärdering
- ge de formella utvärderings- eller examinationssamtalen en fastare form med tydlig information till studenterna
- överväga att använda externa utvärderare/examinatorer (från exempelvis andra teaterhögskolor i landet) som komplement vid utvärderingen av studenternas arbete.

Utvärdering

Trots högskoleförordningens föreskrift om att alla kurser skall utvärderas finns på Teaterhögskolan ingen systematisk utvärdering och ingen dokumentation av hur olika undervisningsformer fungerat. Man har litat till de informella samtalen – till att studenternas synpunkter muntligt förs fram till lärare och ledning. Bedömargruppen har noterat att upprättandet av riktlinjer för utvärdering nu skall prioriteras av ledningen men vill ändå uttrycka sin förvåning över att högskoleförordningens föreskrifter inte hörsammats. Vid samtalen med studentrepresentanter framkom betydande skillnader i hur man uppfattade kvaliteten i undervisningen. Utan att dra för stora växlar på några få omdömen vågar man påstå att de redovisade skillnaderna understryker vikten av att införa systematiska kursvärderingar.

Kursvärderingar förutsätter målsättningar och kvalitetskriterier. Självfallet är det inte helt lätt att nå fram till vad som konstituerar en god skådespelare och mime, men en fullständig konsensus är inte nödvändig.

En extern utvärderare har vid två tillfällen undersökt utexaminerade studenters åsikter om skådespelarutbildningen. Utvärderingarna innehåller frågor kring hur studenterna upplevt att studierna förberett dem för arbetsmarknaden, vad som varit användbart eller onödigt och vad som saknats. Här finns också en genomgång av i vilken omfattning studenterna fått arbete efter utbildningen. Detta är ett utmärkt initiativ, och alltför få lärosäten gör undersökningar av liknande slag. I den första utvärderingen tillfrågades studenter som tagit examen 1987 och 1992. Den andra utvärderingen riktades till utexaminerade 1995, 1997 och 1998.

Sammanställs dessa båda utvärderingar förefaller utbildningens kvalitet ha höjts under perioden. Kvar finns emellertid problem som uppmärksammades redan i den första utvärderingen. Detta gäller exempelvis studenternas behov av att högskolan utvärderar studenternas arbete och utveckling. Som redan nämnts uttryckte studenterna en önskan att få klarare värdering av sina prestationer även vid bedömargruppens besök.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- prioritera den planerade implementeringen av ett formaliserat utvärderingssystem.

Konstnärligt utvecklingsarbete

Teaterhögskolans konstnärliga utvecklingsarbete påbörjades på allvar 1998, då resurserna för detta ökade kraftigt. Medlen motsvarar nu omkring tio procent av grundutbildningsmedlen och delas ut av en KU-nämnd. Medlen används för att stödja utveckling inom en rad områden med koppling till skådespelarkonst och teater inom och utom Teaterhögskolan. Enligt styrelsen bör KU-medlen främst användas för att höja kvaliteten i utbildningen. Förutom forskningsliknande verksamhet är dokumentation och utveckling av pedagogiska traditioner viktiga områden. Lärarna på högskolan upplever också att de har goda möjligheter att få stöd för konstnärligt och pedagogiskt utvecklingsarbete.

Ett arbete pågår för att utveckla KU-arbetet ytterligare. Exempelvis har i samarbete med Södertörns högskola och Teatervetenskapliga institutionen vid Stockholms universitet en anställning inrättats som syftar till att anta och finansiera en doktorand inom ramen för KU-medlen. KU-arbete i den här formen befinner sig i en initialfas. Både syfte, innehåll och arbetsformer diskuteras i många olika forum. Det är viktigt att Teaterhögskolan deltar aktivt och initierande i dessa diskussioner, både i den professionella scenkonstvärlden, internt på högskolan och i samarbete med andra skådespelarutbildningar.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- internt diskutera KU-arbetets mål, innehåll och arbetsformer
- initiera ett samarbete med andra konstnärliga högskolor, nationellt och internationellt, för att finna former för KU-arbetet.

Omvärldskontakter

Det internationella utbytet vid Teaterhögskolan kan inte beskrivas som intensivt. En förklaring kan vara att samtidigt som skådespelaryrket i högsta grad är internationellt, skapar språket gränser för skådespelarens yrkesfält. Detta återspeglas i skådespelarutbildningen som av tradition vid Teaterhögskolan har relativt få internationella kontakter, särskilt på studentnivå. Studenterna efterlyser studieresor utomlands och har lagt fram förslag som avvisats med skälet att det saknats ekonomiska resurser. I bedömargruppens rapport 1998 rekommenderades Teaterhögskolan att analysera vilka fördelar ett utökat student- och lärarutbyte skulle kunna föra med sig. Någon sådan analys har emellertid inte gjorts ännu. Att regissören Ma Ke från Pekingoperan i Shanghai har haft en gästprofessur vid högskolan och några norska dramatiker och regissörer har medverkat i slutproduktioner noteras på plussidan, men någon plan för ökad internationalisering har inte presenterats.

Högskolans planer är att i viss mån öka de internationella kontakterna, som nu inskränker sig till ett möte för nordiska teaterhögskolestudenter och pedagoger vartannat år och ett visst samarbete på rektor- och lärarnivå med de nordiska länderna. Viktigast förefaller en planerad kartläggning av hur undervisningen är upplagd på de viktigaste skådespelarutbildningarna i Norden och norra Europa vara. Inom mimutbildningen är möjligheterna för internationellt utbyte betydligt större och det finns ett visst utbyte med mimutbildningen i Amsterdam som är tänkt att intensifieras.

Teaterhögskolans kontakter med det svenska kulturlivet är enligt uppgift omfattande och intensiva. Aktiva skådespelare ansvarar för en stor del av undervisningen och utbildningen innefattar praktik på exempelvis teatrar. Högskolans viktigaste externa samarbetspartner är Teateralliansen, som är en organisation för frilansande skådespelare. Tillsammans med Teateralliansen anordnar högskolan fort- och vidareutbildningar för yrkesaktiva skådespelare.

Det nationella samarbetet med andra högskolor är däremot relativt begränsat. Under flera år var Teaterhögskolans samverkan med andra konstnärliga högskolor vilande till följd av en infekterad debatt om sammanslagning till ett enda campusområde. Planerna är inte längre aktuella och förutsättningarna för en ökad samverkan är bättre. Det finns till exempel en återuppväckt rektorskonferens för de konstnärliga högskolorna i Stockholm. Dessutom anordnas varje år ett möte för teaterutbildningar på högskolenivå. Det är också viktigt att Teaterhögskolan har kontakter med andra utbildningar utanför det

konstnärliga området som kan bidra till att bygga upp en forskningsverksamhet.

Studenterna vid Dramatiska Institutets (DI) regissörutbildning och Teaterhögskolans skådespelarprogram har under några år haft ett samarbete i form av gemensamma projekt. Detta har dock försvårats av att DI tar in nya studenter vartannat år, och Teaterhögskolan varje år. För de nuvarande studenterna är samarbetet med Dramatiska Institutet mest påtagligt genom ”Barndomsprojektet”, där teater för barn behandlas ur olika synvinklar. Det finns stora fördelar med att låta regissörs- och skådespelarstudenter samarbeta, och internationellt sett är det förhållandevis ovanligt att de båda utbildningarna skiljs åt.

Sammantaget bör Teaterhögskolan vidga sitt perspektiv och initiera och vidareutveckla omvärldskontakter. Den försiktighet med vilken Teaterhögskolan närmar sig omvärlden kan enligt bedömaregruppen vara en följd av Teaterhögskolans självbild så som den tecknats i självvärderingens inledning.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- kraftigt förbättra studenternas möjligheter till internationella utblickar, exempelvis genom ett närmare samarbete med nordiska skådespelarutbildningar, och genom studiebesök i andra länder
- intensifiera ansträngningarna för att skapa samverkansformer med andra konstnärliga och icke konstnärliga högskolor i Sverige och utomlands
- öka studenternas samarbete med DIs registuder.

Teori /praktik

Det är viktigt att integrera praktik och teori och vara uppmärksam på att de teoretiska begrepp som introduceras i utbildningen har relevans för studenterna. Studenterna vid en teatervetenskaplig utbildning skolas in i en begreppsbyggnad som har sin förankring inom teatervetenskapliga forskningstraditioner. Teaterhögskolans studenter däremot utbildas för att verka som utövande konstnärer. För dem gäller det att få tillgång till begrepp som kan hjälpa dem till fördjupad förståelse av skådespelarens och mimearens praxis. Detta innebär att studenterna på Teaterhögskolan bör hålla sitt kritiska tänkande vid liv genom lämpliga teoretiska studier och genom att tränas i att skriva, t.ex. essäer. Denna sökande form för att nå kunskap ger möjlighet till eftertanke och kritisk reflektion.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- prioritera samarbetet mellan teoretiker och praktiker och etablera en dialog mellan de olika kunskapsformerna i utbildningen

- integrera skrivande i utbildningen som ett instrument för utveckling av studenternas kritiska tänkande.

Jämställdhet

I den tidigare kvalitetsarbetsbedömningen som genomfördes 1998 framfördes kritik mot avsaknaden av en jämställdhetsplan och representant i jämställdhetsfrågor samt den begränsade uppmärksamhet som jämställdhetsfrågor gavs i självvärderingen och kvalitetsutvecklingsplanen. En jämställdhetsplan har nu upprättats för de anställda och en plan för studenterna är under utarbetande. Dessutom har man inrättat en jämställdhetsgrupp med representanter för högskoleledning, personal och studenter. I den nuvarande självvärderingen och kvalitetsutvecklingsprogrammet har frågorna givits större tyngd och de ges nu prioritet av högskolans styrelse. Flera projekt och åtgärder har startats. JÄMO och Teaterförbundet är involverade i arbetet med jämställdhetsplanerna. Två externa forskare studerar genusmönster på Teaterhögskolan och genusperspektivet tas upp i teoriundervisningen.

Vid Teaterhögskolan förefaller finnas en påfallande medvetenhet om faran för social snedrekrytering, och en utredning skall enligt årsredovisningen göras för att vinna klarhet i sammanhanget mellan antagningsförfarandet och studenternas bakgrund.

Ekonomi

Under de senaste fem åren har Teaterhögskolan i stort sett uppnått balans i ekonomin vid årets slut. Per-capita-ersättningen uppgår i nuläget till totalt 337 299 kr och det får betecknas som tillfredsställande hög ersättning. Till detta kommer sedan 1998 ett årligt anslag för konstnärligt utvecklingsarbete om 2,5 miljoner, vilket gjort att forskningsarbetet fått en god bas. Ändå beskriver Teaterhögskolan den ekonomiska situationen som pressad. Som på andra håll slukar kostnader för lärare och lokaler en stor del av resurserna. Att minska andelen lärarledd undervisning kan vara ett sätt att både ge studenterna mer tid för eget arbete och att frigöra nödvändiga resurser för förbättringsarbete.

Rekommendationer

Teaterhögskolan bör

- överväga en omfördelning av resurser internt på högskolan.

Infrastruktur

Teaterhögskolans bibliotek är litet och används endast av anställda och studenter. Huvuddelen av innehavet utgörs av pjäsmanus. Dessutom finns fack-

litteratur inom flera teaterrelaterade områden. I den tidigare bedömningen av kvalitetsarbetet uppmanades högskolan att förbättra tillgången till datorer och Internet. Så har nu skett, och studenter och personal förefaller vara nöjda med möjligheterna att använda datorer och annan IT-utrustning. Skådespelarutbildningens tredje läsår ägnas delvis åt ett radioteaterseminarium. För detta har Teaterhögskolan en välutrustad inspelningsstudio som också kan användas till musikinspelning.

Samlade rekommendationer

Kvalitetsarbetet

Teaterhögskolan bör

- söka formulera kvalitetskriterier för konstnärlig utbildning
- fortsätta diskussionen om kvalitetskriterier i forum med representanter för konstnärliga utbildningar inom och utom landet.

Organisation och ledning

Teaterhögskolan bör

- påskynda tillsättandet av prorektor
- bättre klargöra och dokumentera ansvarsfördelningen inom ledningsgruppen och mellan ledningsgrupp och övriga beslutande organ
- se över implementeringen och spridningen av kvalitetsarbetet inom organisationen
- uppmuntra dialogen mellan skilda personalkategorier på högskolan
- inrätta återkommande personalmöten för information.

Lärare

Teaterhögskolan bör

- upprätta kursplaner vilka – förutom att utgöra ett kontrakt mellan högskolan och dess studenter – säkrar kontinuiteten i undervisningen
- utsträcka den planerade pedagogiska utvecklingen och fortbildningen av lärare efter den första tvåårsperioden
- fortsätta att dokumentera undervisningsmetoder av särskilt pedagogiskt värde
- överväga om man kan göra den informella handledningen inom de scen-tekniska ämnesområdena till formella delar av utbildningen och därigenom främja studenternas insikt i alla komponenter som ingår i arbetet med en föreställning.

T/A-personal

Teaterhögskolan bör

- se över rutinerna för att informera och diskutera med den administrativa personalen.

Studentinflytande

Teaterhögskolan bör

- finna klarare former för att förena det informella studentinflytandet med det formella.

Antagningen

Teaterhögskolan bör

- med hänvisning till högskoleförordningens formuleringar om studentinflytande fortsätta att se över juryns sammansättning
- upprätta kriterier för antagningen och delge presumtiva sökande dessa
- delge de antagna studenterna bedömningen och dokumentera denna
- beakta tekniklärarnas synpunkter vid antagningen av studenter och i den fortsatta utbildningen.

Utvärdering/examination

Teaterhögskolan bör

- överväga om studenterna bör ges mer tid för reflexion och fördjupning genom självstudier, vilket bland annat kan innebära att antalet undervisningstimmar bör reduceras
- ge tydliga beskrivningar av varje scenframställningsblock, med klart angivna målsättningar, som möjliggör utvärdering
- ge de formella utvärderings- eller examinationssamtalen en fastare form med tydlig information till studenterna
- överväga att använda externa utvärderare och examinatorer (från exempelvis andra teaterhögskolor i landet) som komplement vid utvärderingen av studenternas arbete.

Utvärdering

Teaterhögskolan bör

- prioritera den planerade implementeringen av ett formaliserat utvärderingssystem.

Konstärligt utvecklingsarbete

Teaterhögskolan bör

- internt diskutera KU-arbetets mål, innehåll och arbetsformer
- initiera ett samarbete med andra konstnärliga högskolor nationellt och internationellt för att finna former för KU-arbetet.

Omvärldskontakter

Teaterhögskolan bör

- kraftigt förbättra studenternas möjligheter till internationella utblickar, exempelvis genom ett närmare samarbete med nordiska skådespelarutbildningar, och genom studiebesök i andra länder
- intensifiera ansträngningarna för att skapa samverkansformer med andra konstnärliga och icke konstnärliga högskolor i Sverige och utomlands
- öka studenternas samarbete med DI:s registudenter.

Teori /praktik

Teaterhögskolan bör

- prioritera samarbetet mellan teoretiker och praktiker och etablera en dialog mellan de olika kunskapsformerna i utbildningen
- integrera skrivande i utbildningen som ett instrument för utveckling av studenternas kritiska tänkande.

Ekonomi

Teaterhögskolan bör

- överväga en omfördelning av resurser internt på högskolan.

Bilaga I

Program för bedömargruppens besök vid Teaterhögskolan i Stockholm 7–8 mars 2002

Dag 1. Torsdagen den 7 mars

09.00–10.00 – Samtal med Olle Jansson, rektor

10.00–11.30 – Samtal med representanter ur styrelsen. Anders Clason, ordförande, Björn Granat, Teaterhögskolan och Tasso Stafilidis

11.30–12.30 – Lunch

12.30–14.00 – Samtal med fyra studenter. Polly Kisch åk. 1, Filip Alexandersson åk. 2, David Dencik åk. 3, Richard Forsgren åk. 4.

13.45–14.30 – Samtal med Fred Hjelm, adjungerad professor och f.d. rektor

14.30–15.15 – Auskultation vid scenframställningsundervisning. Årskurs 3. Lärare Krister Henriksson

15.15–16.00 – Samtal om högskolans administration med Ulla Lidholm, administrativ chef och Magnus Kirchhoff, pedagogisk utvecklingschef

15.00–17.00 – Samtal med scenframställningslärare. Olle Jansson och Anita Ekström

Dag 2. Fredagen den 8 mars

08.30–09.30 – Auskultation vid helklassundervisning

10.00–11.15 – Samtal med några av högskolans lärare. Teaterhögskolan Tomas Frykberg, musiklärare, Karin Rudfeldt, röstlärare, Peter Teubner, röstlärare och Pia Olby, sånglärare

11.15–12.00 – Samtal om mimlinjen. Olle Jansson, rektor och My Areskoug, rörelselärare och planeringsansvarig

12.00–13.00 - Lunch

13.00–13.45 – Samtal om högskolans teoriundervisning med Karin Helander

13.45–14.45 – Samtal med representanter från högskolans T/A-personal. Sven-Olof Bergqvist, tekniker, Rickard Donatello, tekniker och IT-ansvarig, Ewa Wallin ansvarig för kostym och rekvisita, Ann-Marie Ekman, registrator, samt Siv Tengblad, ekonomiassistent

14.45–15.15 – Samtal om högskolans KU-arbete med Magnus Kirchhoff och Olle Jansson

15.15–15.45 – Rundvandring i högskolans lokaler

Bilaga 2

Material och bedömningsunderlag

Budgetunderlag för verksamhetsåren 2003–2006

En forskningsstrategi för Teaterhögskolan, december 1999

Felke, Jens 1997 *En utbildning finner sin form* (sammanfattning)

Jämställdhetsplan för år 2002, 2001-12-03 (utkast)

Järleby, Anders 2001 *Från lärling till skådespelarstudent*

Komplettering av självvärdering, februari 2002

Kvalitetsutvecklingsprogram, september 2001

Redovisning av mål för kompetensförsörjning m.m. vid Teaterhögskolan 2001

Redovisning av Teaterhögskolans miljöutredning, 2002-02-18

Resultatredovisningar för åren 1999 och 2000

Självvärdering, december 2001

Skiss till utbildningsplan för mimprogrammet

Utbildningsplan för skådespelarprogrammet vid teaterhögskolan i Stockholm

Årsredovisning 2001

Åtgärdsprogram mot trakasserier på grund av kön, 2001-12-03 (utkast)

Högskoleverkets rapportserie från år 2000 och framåt

Rätt juristutbildning? Utvärdering av juristutbildning

Högskoleverkets rapportserie 2000:1 R

Forskarskolor – ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 2000:2 R

Journalistutbildningarna i högskolan

Högskoleverkets rapportserie 2000:3 R

Högskolestudier och funktionshinder

Högskoleverkets rapportserie 2000:4 R

Utbildningar inom vård och omsorg – en uppföljande utvärdering

Högskoleverkets rapportserie 2000:5 R

Utvärdering av socionomutbildningar

Högskoleverkets rapportserie 2000:6 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Jönköping

Högskoleverkets rapportserie 2000:7 R

Lärosätenas arbete med jämställdhet, studentinflytande samt social och etnisk mångfald

Högskoleverkets rapportserie 2000:8 R

Goda exempel

Hur universitet och högskolor kan arbeta med jämställdhet, studentinflytande och social och etnisk mångfald

Högskoleverkets rapportserie 2000:9 R

Tentamen: "Plussning" och begränsning av antalet tillfällen

Högskoleverkets rapportserie 2000:10 R

Designutbildningar i Sverige. En utredning och utvärdering

Högskoleverkets rapportserie 2000:11 R

Högskoleprovet – Gårdagens mål och framtida inriktning

Högskoleverkets rapportserie 2000:12 R

Eldsjälar och institutionell utveckling

Högskoleverkets rapportserie 2000:13 R

Antagning till högskolan – erfarenheter och visioner

Högskoleverkets rapportserie 2000:14 R

Att leda universitet och högskolor. En uppföljning och analys av styrelseformen 1998

Högskoleverkets rapportserie 2000:15 R

Högskolornas tillämpning av EG-direktiv i sjuksköterskeutbildningen och barnmorskeutbildningen

Högskoleverkets rapportserie 2000:16 R

Sexuella trakasserier mot studenter

– högskolornas åtgärder

Högskoleverkets rapportserie 2000:17 R

Livs långt lärande som idé och praktik i högskolan

Högskoleverkets rapportserie 2001:1 R

Nationella ämnes- och programutvärderingar

Högskoleverkets rapportserie 2001:2 R

Vilken betydelse har utländsk bakgrund för resultatet på högskoleprovet?

Högskoleverkets rapportserie 2001:3 R

Examensrättsprövning

– utgångspunkter och tillvägagångssätt för Högskoleverkets examensrättsprövning

Högskoleverkets rapportserie 2001:4 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Lunds universitet

Högskoleverkets rapportserie 2001:5 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Uppsala universitet

Högskoleverkets rapportserie 2001:6 R

Karriär genom befordran och rekrytering

Högskoleverkets rapportserie 2001:7 R

Högskoleverkets utvärderingar – från bedömning av kvalitetsarbete till bedömning av kvalitet

Högskoleverkets rapportserie 2001:8 R

From quality audit to quality assessment

The New Evaluation Approach for Swedish Higher Education

Högskoleverkets rapportserie 2001:9 R

Internationell jämförbarhet & nationell styrning

– aktuella perspektiv på högskolornas examensordning

Högskoleverkets rapportserie 2001:10 R

National Review of Subjects and Programmes

Högskoleverkets rapportserie 2001:11 R

Forskarskolor i Sverige – en sammanställning

Högskoleverkets rapportserie 2001:12 R

Utvärdering av datavetenskapliga/datalogiska utbildningar i Sverige

Högskoleverkets rapportserie 2001:13 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Kungl. Musikhögskolan, Mälardalens högskola, Karlstads universitet samt Örebro universitet

Högskoleverkets rapportserie 2001:14 R

Tid för studier – en jämförelse mellan fyra yrkesutbildningar

Högskoleverkets rapportserie 2001:15 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Skövde

Högskoleverkets rapportserie 2001:16 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Malmö högskola

Högskoleverkets rapportserie 2001:17 R

Pedagogisk skicklighet och pedagogiska meriter

– historik och praktik

Högskoleverkets rapportserie 2001:18 R

Högskoleprovets prognosvärde

Högskoleverkets rapportserie 2001:19 R

Core curriculum – en bildningsresa

Högskoleverkets rapportserie 2001:20 R

Akademisk frihet – en rent akademisk fråga?

Högskoleverkets rapportserie 2001:21 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Kalmar, Högskolan i Trollhättan/Uddevalla, Karolinska Institutet samt Stockholms universitet

Högskoleverkets rapportserie 2001:22 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan Kristianstad

Högskoleverkets rapportserie 2001:23 R

Utvecklingen av högskolors samverkansuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 2001:24 R

Utvärdering av medie- och kommunikationsvetenskapliga utbildningar vid svenska universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2001:25 R

Studenterna i Sverige. Om livet och tillvaron som student vid sekelskiftet 2000

Högskoleverkets rapportserie 2001:26 R

20 åtgärder för att stärka studenternas rätts-säkerhet

– Högskoleverkets redovisning av ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 2001:27 R

Studenternas resultat

Högskoleverkets rapportserie 2001:28 R

Högskolelärares bisysslor

– hur fungerar högskolornas information och kontroll?

Högskoleverkets rapportserie 2001:29 R

Kollegialitet eller rättssäkerhet

Högskoleverkets rapportserie 2001:30 R

Uppföljning av särskilt urval vid antagning

Högskoleverkets rapportserie 2002:1 R

Befordringsreformen 1999: Hur har det gått?

Högskoleverkets rapportserie 2002:2 R

Utvärdering av ämnena latin, grekiska och nygrekiska vid svenska universitet

Högskoleverkets rapportserie 2002:3 R

Utvärdering av teologiska och religionsvetenskapliga utbildningar vid svenska universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2002:4 R

Utvärdering av matematikutbildningar vid svenska universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2002:5 R

Kvalitetsutveckling och kvalitetsmodeller för högskolors bibliotek – en förstudie

Högskoleverkets rapportserie 2002:6 R

Utbildning anpassad efter arbetsmarkandens behov – så arbetar högskolan

Högskoleverkets rapportserie 2002:7 R

Utvärdering av utbildningar i svenska/nordiska språk i Sverige

Högskoleverkets rapportserie 2002:8 R

Utvärdering av utbildning i nationalekonomi vid svenska universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2002:9 R

Utvärdering av utbildning i företagsekonomi vid svenska universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2002:10 R

Utvärdering av grund- och forskarutbildning i lingvistik och teckenspråk i Sverige

Högskoleverkets rapportserie 2002:11 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Danshögskolan

Högskoleverkets rapportserie 2002:12 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Dramatiska institutet, Högskolan Dalarna, Kungliga Konsthögskolan och Sveriges lantbruksuniversitet

Högskoleverkets rapportserie 2002:13 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Halmstad

Högskoleverkets rapportserie 2002:14 R

Högskoleverkets tillsyn

Viktigare beslut 2000–2001

Högskoleverkets rapportserie 2002:15 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Chalmers tekniska högskola, Göteborgs universitet och Kungl. Tekniska högskolan

Högskoleverkets rapportserie 2002:16 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid högskolan på Gotland

Högskoleverkets rapportserie 2002:17 R

Studiemedelssystemets tidsgräns

– en sammanställning av lärosätenas synpunkter

Högskoleverkets rapportserie 2002:18 R

Ledarutveckling – ett styrinstrument?

Högskoleverkets rapportserie 2002:19 R

Metautvärdering av Högskoleverkets modell för kvalitetsbedömning av högre utbildning. Hur har lärosäten och bedömare uppfattat modellen?

Högskoleverkets rapportserie 2002:20 R

Studentspegeln 2002

Högskoleverkets rapportserie 2002:21 R

The Swedish national aptitude test: a 25-year testing program Current status and future development

Högskoleverkets rapportserie 2002:22 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Luleå tekniska universitet

Högskoleverkets rapportserie 2002:23 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Mitthögskolan

Högskoleverkets rapportserie 2002:24 R

Högskoleprovet: Effekter på antagningen av uppdelning i verbal och kvantitativ del

Högskoleverkets rapportserie 2002:25 R

Tradition och förnyelse i svensk forskarutbildning

Högskoleverkets rapportserie 2002:26 R

Tekniskt sett. Högskoleingenjörer – kartläggning och enkätstudie

Högskoleverkets rapportserie 2002:27 R

Introduktionsperiod och lämplighetsprov för lärare med utländsk lärarutbildning

Högskoleverkets rapportserie 2002:28 R

Utvärdering av yrkesutbildningar till sjöingenjör och sjökapten vid svenska högskolor

Högskoleverkets rapportserie 2002:29 R

Nordisk medicinsk utbildning i informations-samhället – en on-line learning community?

Högskoleverkets rapportserie 2002:30 R

Högskoleverkets rapportserie 2002:3 | R
www.hsv.se

Högskoleverket är en central myndighet för frågor som rör universitet och högskolor. Verket arbetar med kvalitetsbedömningar, tillsyn, uppföljningar, utveckling av högre utbildning, utredningar och analyser, bedömning av utländsk utbildning och studieinformation.

 HÖGSKOLEVERKET
National Agency for Higher Education